

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a JUDr. Davida Rause, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Paradise Casino Admiral a.s.**
sídlem Komořany 146
zastoupen Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem
sídlem Divadelní 616/4, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2022, č.j. 18689/22/5000-10611-712195,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2022, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

„správce daně“) ze dne 8.9.2021, č.j. 142663/21/4300-13823-704691, kterým byla žalobci doměřena daň z hazardních her za 1. čtvrtletí roku 2021 spolu s penále.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že za zdaňovací období 1. čtvrtletí roku 2021 nemohl vůbec provozovat kasina, neboť to bylo zakázáno nařízením vlády. Žalobce poukazuje na předmět daně z hazardních her upravený § 2 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, a namítá, že tuto daň lze vypočítat pouze z toho, co je skutečně předmětem této daně. Výklad zastávaný správními orgány podle žalobce neodpovídá smyslu a účelu předmětu daně z hazardních her. Ustanovení § 5 odst. 4 zákona č. 187/2016 Sb., z něhož správní orgány vycházely, upravuje pouze výpočet daně. Žalobce se v této souvislosti s odkazem na judikaturu Ústavního soudu dovolává metod výkladu ve prospěch smyslu a účelu zákona, oproti jazykovému (gramatickému) výkladu s tím, že nelze primárně vycházet pouze z doslovného znění právní normy.
3. Žalobce poukazuje i na důvodovou zprávu k § 2 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb., sněmovní tisk 579/2016, a nález Ústavního soudu ze dne 30.1.2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/15, týkající se pevné části dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení v předchozím zákoně. Podle žalobce rovněž Ústavní soud zdůraznil, že v případě provozování nejde o stav, kdy je herní zařízení zapnuté, ale o veškerou činnost s tím související; a ta se v době uzavření kasin nevykonávala.
4. Žalobce rovněž odkazuje na stanovisko tehdejšího ministra financí Ing. Andreje Babiše ze dne 7.8.2015; podle žalobce při uzavření kasin nelze hovořit o činnosti, neboť hráči není umožněno zahrát si hazardní hry, ani o škodlivosti, neboť v důsledku zákazu provozování kasin žádná škodlivost nenastává.
5. Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dodává, že z opomenutí zákonodárce nemůže těžit žalovaný a požadovat po žalobci minimální daň z technických her. Stát podle žalobce nemůže těžit z nezákonně zakázaného provozování kasin a požadovat daň.
6. Žalobce dále zpochybňuje stanovení penále. V daném případě šlo o daň doměřenou na základě dodatečného daňového přiznání, penále proto podle § 251 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, nelze předsat. Penále podle žalobce nemá trestat za doměření daně, ale za to, že žalobce nesplnil povinnosti tvrzení ohledně určité daňově relevantní skutečnosti svědčící v jeho neprospěch. Žalobce tuto svou argumentaci opírá o závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 2.3.2017, č.j. 1 Afs 250/2016-48, a ze dne 28.2.2018, č.j. 1 Afs 375/2017-38.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, odkazuje na napadené rozhodnutí, které považuje za zákonné a dostatečně odůvodněné, a navrhuje zamítnutí žaloby.

9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Podstatou sporu je, zda lze po žalobci požadovat odvod minimální daně z technických her ve smyslu zákona č. 187/2016 Sb. za dobu od 9.10.2020 do 2.12.2020 a od 18.10.2020 do 31.12.2020, kdy byla v rámci proticovidových opatření nařízením vlády uzavřena kasina. V nyní posuzované věci je přitom klíčové, co je předmětem této daně (tzv. daně z hazardu), jak je tato daň konstruována a jaký je její účel. Není přitom sporu o tom, že žalobce nemohl v 1. čtvrtletí 2021 mít kasina otevřená s ohledem na zákaz vlády kvůli pandemické situaci. Žalobce to tvrdí v žalobě a žalovaný to potvrzuje ve vyjádření k žalobě. Soud proto vzal toto tvrzení za nesporné.
13. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb. je předmětem daně z hazardních her provozování hazardní hry na území České republiky pro účastníka hazardní hry, pokud a) je k provozování této hry potřeba základní povolení podle zákona upravujícího hazardní hry, nebo b) tato hra má být podle zákona upravujícího hazardní hry ohlášena.
14. Podle § 3 odst. 1 písm. e) zákona č. 187/2016 Sb. je základem daně součet dílčích základů daně, které tvoří částka, o kterou úhrn přijatých vkladů převyšuje součet úhrnu vyplacených výher a úhrnu vrácených vkladů z technické hry v případě dílčí daně z technických her.
15. Podle § 5 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb. se daň z hazardních her vypočte jako součet dílčích daní.
16. Podle § 5 odst. 2 zákona č. 187/2016 Sb. se dílčí daň vypočte jako součin dílčího základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby pro tento dílčí základ daně.
17. Podle § 5 odst. 3 zákona č. 187/2016 Sb. pokud je součin dílčího základu daně z technických her zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby pro tento dílčí základ daně nižší než minimální dílčí daň z technických her, je dílčí daní z technických her minimální dílčí daň z technických her.
18. Podle § 5 odst. 4 zákona č. 187/2016 Sb. minimální dílčí daň z technických her činí součin a) součtu herních pozic jednotlivých povolených koncových zařízení uvedených v povolení k umístění herního prostoru a b) částky 9 200 Kč.
19. Podle § 6 zákona č. 187/2016 Sb. je zdaňovacím obdobím daně z hazardních her kalendářní čtvrtletí.
20. Z citované právní úpravy plyne, že provozování konkrétních hazardních her spadá pod předmět daně z hazardu; zákonodárce zvláštním zákonem vymezuje daň z hazardu, její

předmět, způsob jejího výpočtu a další pravidla týkající se této daně, zejména v souvislosti s úpravou minimální dílčí daně z technických her, která sleduje specifický cíl; jak plyne z důvodové zprávy k zákonu č. 187/2016 Sb. „*V souvislosti s komplexní změnou právní úpravy provozování hazardních her, kterou přináší nový zákon o hazardních hrách, a z důvodu zrušení stávajícího zákona o loteriích a jiných podobných hrách, je třeba podrobit revizi rovněž současný systém zdanění provozovatelů hazardních her a zdanění výherců daní z příjmů fyzických osob a přijmout novou právní úpravu, která bude plně reflektovat věcné změny oproti dosavadnímu stavu provedené v zákoně o hazardních hrách. Přitom je třeba dbát hlavního cíle nové právní úpravy, a to zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her a ochrana hráčů. V důsledku navrhované právní úpravy dochází v souladu s programovým prohlášením vlády ke zvýšení daňových výnosů... V odstavci 4 je upravena minimální dílčí daň jako ostatní konstrukční prvek daně z hazardních her. Tento konstrukční prvek nahrazuje dosavadní pevnou část dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení. Minimální dílčí daň se uplatní výlučně pro technickou hru. Minimální dílčí daň z technických her naplňuje stejné funkce jako pevná část dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení a zároveň umožňuje ve spojení s poměrnou sazbou dílčí daně z technických her lépe reagovat na rozvoj trhu hazardních her provozovaných prostřednictvím internetu. Bude-li dílčí daň z technických her vypočtená standardním způsobem jako součin dílčího základu daně z technických her zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a sazby pro tento dílčí základ daně nižší než minimální dílčí daň z technických her, bude dílčí daň z technické hry rovna této vyšší minimální dílčí dani. Konstrukce minimální dílčí daně z technických her vychází z konstrukce dosavadní pevné části dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení, avšak doznává některých změn. V souvislosti se změnou zdaňovacího období na kalendářní čtvrtletí (§ 6) za účelem snížení administrativní náročnosti pro určení minimální dílčí daně z technických her již nebude rozhodující počet dnů, ve kterých byly povoleny jednotlivé herní pozice jednotlivých povolených koncových zařízení, ale skutečnost, zda tyto herní pozice byly povolením k umístění herního prostoru povoleny alespoň jeden den v daném zdaňovacím období (kalendářním čtvrtletí). Postačí, že je provozování herní pozice povoleno alespoň jeden den zdaňovacího období, neboť i v tomto případě je splněna podmínka, že jde v daném zdaňovacím období o povolenou herní pozici... Kromě čistě fiskální funkce naplňovala dosavadní pevná část dílčího odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení funkce další, které by měla naplnit rovněž nová minimální dílčí daň z technických her. Mezi tyto funkce patří jednak zamezení obcházení zdanění provozování hazardních her daní z hazardních her účelovým snižováním dílčího základu daně, pro který se aplikuje poměrná sazba daně, a jednak funkce koncentrační, kdy by minimální daň z hazardních her měla motivovat provozovatele hazardních her, aby provozovali pouze takové herní pozice, které jsou výdělečné. Tím by mělo dojít ke koncentraci geografické, což by mělo vést ke snížení škodlivých dopadů technických her na společnost. Výše minimální dílčí daně z hazardních her byla stanovena jako 9 200 Kč na každou povolenou herní pozici v daném zdaňovacím období, což odpovídá cca 100 Kč na každou povolenou herní pozici denně, tj. zhruba dvojnásobku dosavadní sazby pro pevnou část dílčího základu odvodu z výherních hracích přístrojů a jiných technických herních zařízení.“ Lze tedy konstatovat, že jak funkce, tak samotná konstrukce daně z hazardu nemá pouze fiskální účel, ale sleduje širší společensky žádoucí cíle.*

21. Definice provozování hazardních her je pak upravena v obecnější právní úpravě dané problematiky, kterou představuje zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Podle § 5 zákona č. 186/2016 Sb. se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
22. Z definice obsažené v § 5 zákona č. 186/2016 Sb. plyne, že provozováním hazardních her lze rozumět uskutečňování hazardní hry, jakož i provozních a dalších činností s hrou souvisejících. Jak také uvádí komentářová literatura k § 2 zákona č. 187/2016 Sb.: „S ohledem na vymezení termínu „provozování hazardních her“ se lze domnívat, že pod provozování hazardních her je třeba zařadit již pouhé získání a držbu základního povolení, neboť se jedná o činnosti organizačního charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu. Držitel základního provozování proto vždy naplní předmět daně z hazardních her a vznikne mu proto daňová povinnost.... je třeba zdůraznit, že provozování hazardní hry nezahrnuje pouze samotnou realizaci hazardní hry, ale i související činnosti. Činnosti související s vlastním uskutečňováním hazardní hry mohou mít organizační, finanční i technický charakter. Mezi provozování hazardních her lze proto zařadit i činnosti, které s hazardní hrou nesouvisejí přímo, ale přesto jsou k uskutečňování hazardní hry potřebné nebo nápomocné. Lze si tak představit velmi široké pojetí provozování hazardní hry, mezi které by patřily i činnosti jako např. provoz serveru internetové nebo technické hry, webhosting, vývoj nové hazardní hry nebo dokonce úklid herního prostoru. Tyto činnosti přitom mohou být zajištěny i subdodavatelsky.“ (BOHÁČ, Radim a Hana KRASULOVÁ. *Zákon o dani z hazardních her: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-1-11]. ASPI_ID KO187_2016CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X).
23. Širší výklad pojmu provozování hazardních her ve smyslu shora uvedené definice plyne i z důvodové zprávy k § 2 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb.
24. Žalobce v rámci své argumentace a s odkazem na stanovisko tehdejšího ministra financí dovozuje tři kritéria nezbytná pro naplnění pojmu provozování hazardních her. Podle žalobce musí jít o činnost v širším slova smyslu, zároveň hráči musí být umožněno, aby si zahrál hazardní hry, a jde o jednání obecně škodlivé.
25. Zmiňované stanovisko, které je součástí správního spisu, bylo součástí návrhu podaného k Ústavnímu soudu (návrh Krajského soudu v Plzni na zrušení § 41b odst. 2 a 4 a § 41c písm. g/ zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, který byl veden pod sp. zn. Pl. ÚS 15/15 a byl zamítnut). Avšak závěr, který by konstatoval, že pro účely daně z hazardních her je relevantní, zda je hráči umožněno, aby si zahrál hazardní hru, z něj neplyne; je tomu právě naopak. V bodu 15 tohoto stanoviska se uvádí: „Lze shrnout, že ve dnech, kdy je technické zařízení povoleno, je provozováno ve smyslu zákonné definice, i kdyby nebylo v daný den skutečně používáno, tj. ať už bylo fakticky vypnuté nebo zapnuté a hráči na něm hráli nebo ne.“ Jedinou relevantní skutečností je ve smyslu žalobcem akcentovaného stanoviska povolení přístroje, konkrétně datum povolení přístroje pro zjištění toho, v jakém zdaňovacím období jej lze zahrnout do daně z hazardu. Ze stanoviska dále plyne, že smyslem je racionální zjednodušení správy daní, díky němuž odpadá evidence jednotlivých dní provozu zařízení. Tomuto stanovisku přisvědčil i Ústavní soud v bodu 49 nálezu ze dne 30.1.2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/15, kterým neshledal protiústavnost v tamní věci napadené

právní úpravy (konstrukce dílčího základu odvodu z poměrné a *pevné* části, kdy navrhovatel namítal protiústavnost a iracionálnost zavedení tzv. pevné části odvodu), která podle Ústavního soudu v případě hazardu ob stojí v testu racionality s ohledem na škodlivost provozování herních zařízení.

26. K prvku škodlivosti zdejší soud ve světle výše citované důvodové zprávy dodává, že právě zvýšená míra škodlivosti hazardu a potřeba jeho regulace legitimizuje důvod zdanění hazardních her zákonem stanoveným způsobem. Polemiku nad tím, zda herní zařízení, na nichž se v určitém dni konkrétního zdaňovacího období nehraje, jsou sama o sobě škodlivá či společensky nežádoucí, pak v nyní posuzované věci zdejšímu soudu nepřísluší hodnotit, neboť tuto úvahu provedl již zákonodárce tím, že přijal zákony č. 187/2016 Sb. a č. 186/2016 Sb. a upravil způsob výpočtu daně z provozování hazardních her popsáním způsobem (určením minimálního základu daně bez relevance dnů skutečného používání zařízení hráči).
27. Podle zdejšího soudu tedy správce daně postupoval v souladu se zákonem č. 187/2016 Sb., pokud zahrnul do výpočtu daně všechny herní pozice, k nimž žalobce k 1. čtvrtletí roku 2021 disponoval povolením, neboť právě součet povolených herních zařízení v konkrétním kalendářním čtvrtletí je relevantní pro výpočet daně ve smyslu zákona č. 187/2016 Sb.; zákon naopak nerozlišuje konkrétní dny ve zdaňovacím období, z nichž proto nelze při výpočtu daně vycházet a nelze v poměru k nim krátit počet zařízení, z nichž se vypočítává daň. Doba skutečného provozu povolených herních zařízení se ve výpočtu minimální daně z technických zařízení ve smyslu § 5 odst. 4 zákona č. 187/2016 Sb. ve výpočtu daně za konkrétní zdaňovací období neodráží.
28. Ačkoliv žalobce může tuto právní úpravu v kontextu přijetí proticovidových opatření (na základě nichž musela být kasina uzavřena, a i přesto žalobce musel odvést alespoň minimální dílčí daň z technických her) chápat z určitého úhlu pohledu jako nespravedlnost, jeho výklad není v souladu se zákonem a v kontextu výše uvedeného se zohledněním smyslu daně z hazardu a zákonné konstrukce jejího výpočtu neobstojí.
29. Zdejší soud přitom souhlasí se závěry učiněnými v nálezu Ústavního soudu ze dne 14.10.2010, sp. zn. I. ÚS 2025/10, konkrétně, že jazykový výklad ustanovení zákona je nutno chápat jako toliko prvotní přihlížení se k aplikovatelné právní normě. Ve vztahu k nyní posuzované věci je podstatné, že zákon č. 187/2016 Sb. výslovně vymezuje předmět daně (§ 2 odst. 1 tohoto zákona) a jasně definuje, jak minimální daň z technických her vypočítat (§ 5 odst. 4 tohoto zákona). I se zohledněním dalších výkladových metod a v souladu s principem bezrozpornosti právního řádu (vycházející z právní úpravy obsažené v § 5 zákona č. 186/2016 Sb.) není důvod se v nyní posuzované věci od jednoznačného výkladu zákona č. 187/2016 Sb. provedeného správními orgány jakkoli odchýlovat. Žalobce tak nemůže být úspěšný ani s odkazem na zásadu v pochybnostech ve prospěch daňového subjektu (*in dubio mitius*), neboť žádná taková pochybnost, na jejímž základě by bylo možno uvažovat o aplikaci této zásady, v nyní posuzované věci ohledně obsahu aplikované právní normy nevystává.
30. Zdejší soud se skutkově obdobnou situací zabýval v rozsudku ze dne 30.5.2024, sp. zn. 30 Af 8/2023, a dospěl ke stejnému závěru. V citovaném rozsudku pak podrobně popsal, proč musí žalobce minimální daň z hazardu platit i v případě, že nemohl své herní pozice provozovat ani jediný den a nemohl tak ani potenciálně dosahovat zisku. Stejně jako senátu 30, tak i Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

senátu 62, se výsledná situace nejeví jako extrémně nespravedlivá. Vládní nařízení v souvislosti s covid-19 totiž představovala krátkodobé, dočasné zákazy. Podle toho, jak se vyvíjela epidemiologická situace, vláda vždy buď platnost svého nařízení prodloužila, nebo ji ukončila. Žalobce netvrdí, že by se pokusil na dobu zhoršené epidemiologické situace své povolení ukončit či pozastavit. Je při tom jedno, zda by se taková snaha týkala základního povolení k provozu technické hry vydaného Ministerstvem financí, nebo povolení umístění herního prostoru, tedy šlo by o konkrétní, obecním úřadem povolenou, hernu či kasino. Podle názoru soudu zákon č. 186/2016 Sb. takový postup umožňoval u obou těchto povolení. Ustanovení § 95 odst. 3 a § 103 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb. umožňovalo zrušení povolení a § 94 odst. 1 písm. a) a § 102 odst. 1 písm. a) tohoto zákona připouštělo změnu kterékoliv z těchto povolení na žádost provozovatele. Ačkoliv typickou změnou údajů uvedených v povolení, na kterou příslušná ustanovení míří, bude zřejmě počet povolených herních pozic, nelze vyloučit, že by podle nich bylo možné dočasně pozastavit platnost vydaného povolení na požadovanou dobu. Takovou možnost by samozřejmě bylo nutno dovodit výkladem. Nicméně výjimečná situace v době pandemie a vládních zákazů by podle soudu pro takový výklad skýtala prostor.

31. Žalobce ale žádnou takovou žádost nepodal (nebo to alespoň netvrdí). Tudíž možnost, že by změna vydaného rozhodnutí mohla spočívat v dočasném pozastavení jeho platnosti, ke své škodě „neotestoval“. Namísto toho, stejně jako ostatní provozovatelé hazardních her, zjevně jen vyčkával, zda a kdy bude moci své podnikání znovu „spustit“. V 1. čtvrtletí 2021 k tomu, pravda, nakonec nedošlo. Na věc však lze nahlížet i tak, že minimální dílčí daň z technických her představuje v tomto případě platbu za možnost okamžitě začít svá technická zařízení znovu provozovat, jakmile to bude možné. To, že se nakonec nenaplnil žalobcův předpoklad, že se mu podaří alespoň po část zdaňovacího období dosahovat zisku, představuje riziko, které se jako provozovatel hazardních her a podnikatel rozhodl podstoupit. A platbu minimální dílčí daně z technických her při nulovém příjmu je možno chápat jako předvídatelný důsledek tohoto podnikatelského rozhodnutí. Z právní úpravy totiž zřetelně vyplývalo, že pro výši minimální dílčí daně z technických her bude určující pouze to, zda byl provoz daného koncového zařízení v daném období státem povolen, nikoliv to, zda bylo či mohlo být dané zařízení také skutečně využíváno.
32. S ohledem na shora uvedené není potřeba zabývat se tím, zda nařízení vlády, jimiž byl dočasně přerušen provoz kasin, byla vydána v souladu se zákonem. Žalobce v této souvislosti poukazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21.5.2021, č.j. 6 Ao 22/2021-44, ze dne 1.6.2021, č.j. 8 Ao 11/2021-24, a ze dne 24.6.2021, č.j. 9 Ao 10/2021-27. Za situace, kdy je zákon č. 187/2016 Sb. koncipován tak, že podstatný je počet povolených zařízení v daném zdaňovacím období bez ohledu na jejich aktivní využití, pak ani vládní zákaz provozu kasin nemůže výpočet daně nijak ovlivnit. Námitka zpochybňující doměření minimální daně z hazardu tak není důvodná.
33. Žalobci nelze přisvědčit ani v námitce nesprávného stanovení penále. Žalobce argumentoval tím, že daň je doměřena dodatečným platebním výměrem na základě dodatečného daňového přiznání, a odkazoval přitom na § 251 odst. 1 a odst. 4 daňového řádu a na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2.3.2017, č.j. 1 Afs 250/2016-48, a ze dne 28.2.2018, č.j. 1 Afs 375/2017-38.

34. Podle § 11 odst. 1 zákona č. 187/2016 Sb. se daň tvrzená poplatníkem v daňovém přiznání považuje za vyměřenou dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.
35. Podle § 11 odst. 3 zákona č. 187/2016 Sb. se daň tvrzená poplatníkem v dodatečném daňovém přiznání považuje za doměřenou dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani; to neplatí, je-li dodatečné daňové přiznání podáno v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední.
36. Podle § 143 odst. 1 daňového řádu lze daň doměřit na základě dodatečného daňového přiznání nebo dodatečného vyúčtování, nebo z moci úřední. Právní moc dosavadních rozhodnutí o stanovení daně není jejímu doměření na překážku.
37. Podle § 143 odst. 2 daňového řádu podle výsledků doměřovacího řízení doměří správce daně daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné a tento doměřený rozdíl na dani současně předeptá do evidence daní; doměřením daně se rozumí i dodatečné stanovení daně plátcí daně k přímé úhradě.
38. Podle § 12 zákona č. 187/2016 Sb. může k doměření daně z moci úřední dojít také, pokud správce daně zjistí na základě postupu k odstranění pochybností, že poslední známá daň není ve správné výši.
39. Podle § 251 odst. 1 daňového řádu vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit penále z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani, ve výši a) 20 %, je-li daň zvyšována, b) 20 %, je-li snižován daňový odpočet, nebo c) 1 %, je-li snižována daňová ztráta.
40. Podle § 251 odst. 3 daňového řádu správce daně rozhodne o povinnosti uhradit penále platebním výměrem. Penále je splatné do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru, nejdříve však ke stejnému dni jako stanovená daň, ze které se toto penále vypočte.
41. Podle § 251 odst. 4 daňového řádu nevzniká povinnost uhradit penále z daně dodatečně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování, na jehož základě došlo k doměření daně. To neplatí, pokud toto dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování nebylo přípustné.
42. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal řádné daňové přiznání, v němž byla daň z hazardních her vyčíslena správně. Následně žalobce podal dodatečné daňové přiznání, kde vyčísлил daň odlišně, neboť zohlednil období, kdy byla kasina uzavřena. Na základě právní úpravy automatického vyměření a doměření daně došlo u žalobce podáním dodatečného daňového přiznání ke snížení automaticky vyměřené daně. Tento postup nebránil tomu, aby daň byla z moci úřední doměřena správcem daně. Správce daně proto postupem podle § 12 zákona č. 187/2016 Sb. žalobci doměřil daň z hazardních her, neboť žalobce v podaném dodatečném daňovém přiznání daně (jak bylo zdůvodněno výše) nesprávně vypočítal.
43. Na základě výše uvedeného proto byly splněny podmínky stanovené v § 251 odst. 1 daňového řádu pro existenci penále a žalobci vznikla povinnost jej uhradit. Odkazuje-li žalobce na § 251 odst. 4 daňového řádu, pak toto ustanovení není aplikovatelné v případě, kdy žalobce prostřednictvím dodatečného daňového přiznání přiznal daň v nesprávné výši. Správce daně oprávněně a v souladu s § 12 zákona č. 187/2006 Sb. zahájil postup k odstranění

pochybností, jehož výsledkem bylo doměření daně za 1. čtvrtletí roku 2021 z moci úřední ve smyslu § 143 odst. 1 daňového řádu. Doměření daně z moci úřední vylučuje aplikaci § 251 odst. 4 daňového řádu. Za tohoto stavu je žalobcem uváděná judikatura (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2.3.2017, č.j. 1 Afs 250/2016-48, a ze dne 28.2.2018, č.j. 1 Afs 375/2017-38) pro nyní posuzovanou věc nepoužitelná.

44. Na nedůvodnosti žalobní námitky zpochybňující stanovení penále nemůže nic změnit ani argument, že žalobce neměl jinou možnost obrany než podání dodatečného daňového přiznání. Pokud by se výklad žalobce a jím zvolený výpočet daně ukázal jako správný, stanovení penále by již z důvodu nesprávně doměřené daně nemohlo obstát; taková situace však v nyní posuzované věci nenastala. Žalobce tak se svou procesní strategií neuspěl. Otázka případné náhrady škody vzniklé v souvislosti s uzavřením kasin pak není otázkou, kterou by měl posuzovat soud ve správním soudnictví.
45. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

46. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14.6.2024

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Petr Šebek v.r.
předseda senátu